

Sygn. akt IV Cz 315/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział IV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jolanta Deniziuk (spr.)

Sędziowie: SSO Wanda Dumanowska

SSO Mariusz Struski

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **A. B.**

przeciwko **K. B.**

o alimenty

w przedmiocie wniosku powódki o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 8 kwietnia 2013 r., sygn. akt III RC 116/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

IV Cz 315/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku udzielił (w punkcie 1 sentencji) zabezpieczenia roszczenia o alimenty w ten sposób, że zobowiązał pozwanego K. B. dołożenia na utrzymanie małoletniej A. B. tytułem alimentów kwoty 600 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 kwietnia 2013 roku, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie, do rąk matki małoletniej – E. B.. W punkcie 2 sentencji postanowienia Sąd Rejonowy oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia w pozostałym zakresie.

W ocenie Sądu Rejonowego powódka w wystarczający sposób uwiarygodniła swoje roszczenie w zakresie kwoty 600 zł miesięcznie, co na obecnym etapie postępowania uzasadnia udzielenie na czas trwania procesu zabezpieczenia w tej właśnie wysokości. Sąd wskazał, że orzeczenie w tym zakresie ma charakter tymczasowy. Ostateczne rozstrzygnięcie żądania powódki wymaga bowiem szczegółowego ustalenia zakresu uzasadnionych potrzeb powoda oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, do czego niezbędne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł pozwany K. B., zaskarżając je w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 sentencji. Skarżący wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia i wstrzymanie wykonania zaskarżonego postanowienia do czasu rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu wskazał, że w jego ocenie strona powodowa nie uprawdopodobniła roszczenia, a jedynie wskazała, jakie są koszty utrzymania domu i małoletniej Strona powodowa wniosła o oddalenie zażalenia. Oświadczył przy tym, że ponosi koszty związane z utrzymaniem córki i nie zachodzi w przedmiotowej sprawie sytuacja, by wskutek braku zabezpieczenia jej potrzeby mogły zostać niezaspokojone. Skarżący wskazał wreszcie, że Sąd Rejonowy dokonał błędnej analizy jego wydatków.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadą wyrażoną w przepisie art. 730 § 1 k.p.c. jest, że w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Jednocześnie, jak stanowi przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jednak zgodnie z treścią art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Istotną w świetle przedstawionych w niniejszym postępowaniu zażaleniowym racji stron postępowania, jest kwestia, czy strona powodowa zdołała, jak tego wymaga przepis art. 753 § 1 k.p.c., uprawdopodobnić swe roszczenie, a tym samym, czy doszło do ziszczenia się przesłanki warunkującej zasadność jej wniosku o udzielenie zabezpieczenia alimentacyjnego.

Zważyć należy, że Sąd II instancji rozpoznający zażalenie, jak i leżący u jego podstaw wniosek powoda o zabezpieczenie, bierze pod rozwagę całokształt materiału zebranego dotychczas w sprawie, w tym także faktów przytoczonych przez pozwanego w celu odparcia zarzutów przeciwko roszczeniu powódki. Sąd dokonuje w ten sposób oceny prawdopodobieństwa roszczenia na podstawie całego zebranego materiału procesowego. Taka zasada działania Sądu znajduje potwierdzenie w judykaturze, w której przyjęto, że sąd w postępowaniu zabezpieczającym uprawniony jest ocenić wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie przez ich porównanie z przesłankami podważającymi prawdopodobieństwo. Przy ocenie, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić także znajdujący się w aktach sprawy materiał, który podaje w poważną wątpliwość okoliczności mające uprawdopodobnić żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9.09.1961 r., IV CZ 54/61, LexPolonica nr 315981, OSP 1962, nr 12, poz. 289 z glosą B. Dobrzańskiego).

Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły stosowane w postępowaniu cywilnym. Uprawdopodobnienie, jako instytucja kodeksowa, odnosi się do sytuacji, w których ustawa procesowa nie wymaga ustalenia twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz zadowala się mniejszym stopniem pewności - uprawdopodobnieniem tych twierdzeń. Uprawdopodobnienie może być przeprowadzone przez sąd przy użyciu środków, które uzna on za właściwe, nie wyłączając środków dowodowych. Przy uprawdopodobnieniu nie jest jednak konieczne zachowanie szczególnych przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.). Uprawdopodobnienie w odróżnieniu od dowodu nie daje zatem pewności co do prawdziwości twierdzenia o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz sprawia, że twierdzenie to staje się prawdopodobne (M. Iżykowski, Charakterystyka prawna uprawdopodobnienia w postępowaniu cywilnym, s. 71 i n.). Uprawniony musi w postępowaniu zabezpieczającym uprawdopodobnić roszczenie - innymi słowy, musi wykazać wiarygodność roszczenia, tj. przedstawić i należyście uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia (obowiązek ten wynika również z treści przepisu art. 736 § 1 pkt 2 k.p.c.).

Istotą niniejszego postępowania jest zabezpieczenie interesów strony uprawnionej do uzyskania alimentów na czas trwania postępowania głównego, w toku którego Sąd Rejonowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego nie

tylko zweryfikuje przesłanki warunkujące obowiązek alimentacyjny pozwanego, ale również ustali jego możliwości majątkowe i finansowe oraz zakres uzasadnionych potrzeb powódki. Dopiero na tej podstawie Sąd Rejonowy orzeknie o obowiązku alimentacyjnym między stronami. Do tego jednak momentu obowiązywać będzie wydane na skutek wniosku o udzielenie zabezpieczenia postanowienie (tymczasowe).

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się zabezpieczenia swoich roszczeń, poprzez zobowiązanie pozwanego K. B., na czas trwania procesu, do płacenia na rzecz małoletniej powódki A. B. kwoty po 800 zł miesięcznie. Pozwany sprzeciwił się udzieleniu zabezpieczenia roszczeniom powódki uznając, że skoro ponosi część kosztów związanych z utrzymaniem córki to nie zachodzi niebezpieczeństwo, by wskutek braku zabezpieczenia jej potrzeby mogły zostać niezaspokojone.

W ocenie Sądu Okręgowego strona powodowa uprawdopodobniła okoliczności, uzasadniające udzielenie zabezpieczenia, poprzez zobowiązanie pozwanego dołożenia na utrzymanie małoletniej A. B. przez okres trwania procesu kwoty 600 zł miesięcznie.

A. B. ma obecnie 6 lat. Jest córka pozwanego K. B. i E. B.. Wraz z rodzicami i przyrodnią siostrą M. zamieszkuje w domu jednorodzinnym w K.. Matka powódki jest obecnie w zaawansowanej ciąży i z tego powodu przebywa na zwolnieniu lekarskim. Mimo wspólnego zamieszkiwania pozwany od listopada 2012 roku nie odzywa się do żony i de facto prowadzi odrębne gospodarstwo domowe.

E. B. jest zatrudniona w Urzędzie Celnym w S.. Jej wynagrodzenie sięga kwoty 2.897,84 zł netto miesięcznie. W lutym 2013 roku E. B. otrzymała nagrodę roczną w wysokości 2.680,49 zł netto (k. 55).

Pozwany jest z kolei zatrudniony w Izbie Celnej w G.. Jego średnie, miesięczne wynagrodzenie za okres od lutego do kwietnia 2013 roku wyniosło 4.085,38 zł netto. Dodatkowo w lutym 2013 roku otrzymał nagrodę roczną w wysokości 4.139,47 zł netto (k. 56).

Małżonkowie B. wspólnie spłacają kredyt hipoteczny, którego miesięczna rata wynosi około 1.400 zł. Pozostałe koszty utrzymania domu, które rodzice małoletniej ponoszą po połowie sięgają kwoty 1.024 zł miesięcznie (energia elektryczna – 200 zł; woda i ścieki – 120 zł, internet – 90 zł, tv – 54 zł, gaz – 60 zł, ogrzewanie – 500 zł). Dodatkowo matka powódki ponosi koszty związane z utrzymaniem córki M., z polisą ubezpieczeniową (140 zł miesięcznie), zakupem paliwa (150 zł miesięcznie), rachunkami za telefon komórkowy (150 zł miesięcznie), biletami miesięcznymi (40 zł miesięcznie), spłaca pożyczkę pracowniczą (500 zł miesięcznie) i pożyczkę mieszkaniową (130 zł miesięcznie). Nadto obciążają ją koszty związane z wizytami u ginekologa, endokrynologa oraz zakupem lekarstw (około 450 zł miesięcznie).

Pozwany tymczasem dodatkowo spłaca kredyt samochodowy (400 zł miesięcznie), opłaca polisę ubezpieczeniową dla córki A. (315 zł miesięcznie), rachunek za telefon (110 zł miesięcznie), wypłaca kieszonkowe synowi J. (200 zł miesięcznie). Nadto ponosi bliżej nieokreślone koszty związane z naprawą i zakupem paliwa do swojego samochodu. Wreszcie od stycznia 2013 roku stołuje się poza domem i wydaje na obiady około 250 zł miesięcznie. Oprócz małoletniej A. B. pozwany ma na utrzymaniu jeszcze dwoje innych dzieci, na które płaci alimenty w łącznej wysokości 700 zł miesięcznie.

Koszty utrzymania małoletniej A. B. oscylują w granicach 1.200 zł miesięcznie (m.in. opłata za przedszkole – 350 zł, lekcje języka angielskiego - 28 zł, zajęcia taneczne - 24 zł, żywność, środki higieny, zabawki, lekarstwa, odpowiednią dla pory roku odzież i obuwie).

W ocenie Sądu Okręgowego przytoczone wyżej okoliczności dostatecznie uprawniają do roszczenia powódki. Oczywistym jest przy tym, że szczegółowa ocena okoliczności determinujących przesłanki zakresu obowiązku alimentacyjnego zostanie przeprowadzona w toku postępowania głównego.

W świetle powyższego Sąd Okręgowy uznał, że na czas trwania procesu w niniejszej sprawie, pozwany powinien przyczynić się do pokrywania kosztów utrzymania małoletniej A. B. wykładając na ten cel co miesiąc kwotę 600 zł.

Z tych też względów faktycznych i prawnych Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.